

3 SEPTEMBER 2017 – TWEEENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JEREMIA 20, 7-9

De profeet Jeremia bad als volgt:

„Heer God, Gij hebt mij verleid; ik ben bezweken; Gij waart mij te sterk. Ik kan niet tegen U op. De hele dag lacht men mij uit, iedereen drijft de spot met mij. Telkens als ik het woord neem, moet ik schreeuwen en ‘geweld en onderdrukking’ roepen. Het woord van de Heer brengt mij iedere dag schande en smaad. Soms denk ik: Ik wil er niets meer van weten, ik spreek niet meer in zijn naam. Maar dan laait er een vuur op in mijn hart, het brandt in mijn gebeente. Ik doe alle moeite om het in bedwang te houden maar dat lukt me niet.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 12, 1-2

Broeders en zusters,

Ik smeeek u bij Gods erbarming: wijdt uzelf aan Hem toe als een levende, heilige offergave, die Hij kan aanvaarden. Dat is de geestelijke eredienst die u past. Stemt uw gedrag niet af op deze wereld. Wordt andere mensen, met nieuw inzicht. Dan zijt ge in staat om uit te maken wat God van u wil, en wat goed is, wat zéér goed is en volmaakt.

EVANGELIE

MATTEÛS 16, 21-27

In die tijd begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan; dat Hij daar veel zou moeten lijden van de oudsten, de hogepriesters en de Schriftgeleerden, maar dat Hij na ter dood gebracht te zijn op de derde dag zou verrijzen.

Toen nam Petrus Jezus ter zijde en begon Hem ernstig daarover te onderhouden: „Dat verhoede God, Heer! Zo iets mag U nooit overkomen!”

Maar Jezus keerde zich om en zei tot Petrus: „Ga weg, satan, terug! Gij zijt Mij een aanstoot, want gij laat u leiden door menselijke overwegingen en niet door wat God wil.”

En daarna tot zijn leerlingen: „Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen. Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden. Wat voor nut heeft het voor een mens heel de wereld te winnen, als dit ten koste gaat van eigen leven? Of wat zal een mens kunnen geven in ruil voor zijn leven? Want de Mensenzoon zal komen in de heerlijkheid van zijn Vader, vergezeld van zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting

Breda, www.rkbijbel.nl

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Kruiswoordraadsel

EVANGELIE • Na de onthulling van het sleutelgeheim over de Mensenzoon worden de contouren van Jeruzalem scherper. Daar staat de zetel van David. Op de heilige stoel van het volk van God zitten ook nu weer verkeerde leiders. Foute dienaars in de wijngaard van God. Met zo veel woorden maakt Jezus zijn leerlingen duidelijk dat als Hij die zetel wil innemen, Hij onvermijdelijk een lijdensweg gaat. Sterker nog, het zal Hem zelfs zijn leven kosten. Toch zal de Mensenzoon op de derde dag herrijzen.

Petrus kan zijn oren niet geloven. Net nu de langverwachte Messias eindelijk in hun midden is, mag met Hem niets gebeuren. Hij neemt Jezus apart en bezweert Hem dat met Gods hulp Hem niets zal overkomen. Jezus stoot zich aan die woorden van de rotsman en keert zich van hem af. Over de weg van de Mensenzoon heeft Petrus niets te zeggen. Zijn gedachten zijn trouwens niet die van God, maar van mensen. Menselijke drijfveren zijn vaak duivelsspinsels. Ze vallen zelden samen met wat God wil. Als de leerlingen volgers van de Mensenzoon willen worden, dienen ze zichzelf te verloochenen en hun eigen kruisweg te gaan. Leven is ook doodgaan aan zichzelf. Dat kan maar door persoonlijke ambities radicaal opzij te schuiven.

Een tweevoudig ‘moeten’ klinkt door over de weg van de Mensenzoon en zijn volgelingen. Er is allereerst een moeten van de Mensenzoon: Jezus ‘moet’ naar Jeruzalem voor een krachtmeeting met de joodse leiders. Dat brengt de dood met zich mee, maar ook de opstanding. Niet alleen de Mensenzoon wacht een kruisweg. Ook zijn volgelingen ‘moeten’ zichzelf verloochenen en hun kruis optillen. Aan het einde zullen ze er het leven bij winnen.

Voor satan moet niets. Alles mag kunnen. De Mensenzoon is toch vrij te gaan waar Hij wil, fluistert hij Petrus in. Een verleidelijk voorstel, maar het brengt Jezus weg van de heerlijkheid van zijn Vader. Ook de leerlingen kunnen doen wat ze willen. Hun eigen weg gaan, ten koste van wie of wat dan ook. Verduiveld aanlokkelijk, maar het verwijdert hen op hun beurt van een goddelijke bestemming. Het is schijnleven tot de dood het wint.

De Mensenzoon en zijn volgelingen dienen dus hun schreden te richten op God. Dat is best een lastige keuze. Toch is het de enige weg naar verlossing. Zonder kruis geen opstanding, zonder Goede Vrijdag komt er geen Pasen. De Kerk van Petrus ‘moet’ gegrondvest zijn op die wetmatigheid, anders staat ze op zand. Bij de minste tegenwind verwordt ze tot één grote ruïne (zie Matteüs 7, 24-27).

De Mensenzoon en zijn volgelingen zijn er niet op uit de hele wereld voor zichzelf te winnen. Hun overwegingen zijn radicaal, maar nooit gewelddadig. Zeker nooit daden van terreur. De God van Abraham – die dezelfde is voor joden, christenen en moslims – wil immers op aarde een koninkrijk van hemelse gerechtigheid vestigen. Terroristen zitten opgesloten in een verhaal van eigengerechtigheid. Zo verloochenen ze de boodschap zowel als zichzelf. De moordende gevolgen daarvan voor mens en wereld zijn bekend.

Niemand van de leerlingen reageert op de woorden van de Mensenzoon. Ze beseffen nu wel wat komen zal. Ze zijn verwittigd. Maar zijn ze er nu ook twee waard? De Vader zal ieder van hen al dan niet verheerlijken naar zijn daden.

EERSTE LEZING • De profeet Jeremia is opgebrand. Wegens zijn onheilspellende woorden over de stad Jeruzalem werd hij op last van de hoofdopzichter van de tempel een hele nacht opgesloten in het blok (zie Jeremia 20, 1-2). In een bittere klacht tegenover God laat hij zijn gevoelens de vrije loop. De profeet is bezweken in een ongelijke strijd en is het beu om elke dag te moeten roepen en tieren tegen het volk van God over geweld en onderdrukking. Het levert hem slechts schande en vernedering op. Jeremia wil niet langer spreken in Gods naam, maar telkens wordt zijn hart opnieuw een brandend vuur. Gods woord wint in hem.

LEZING UIT PAULUS • Romeinen, luister! De wil van God is onze roeping. Baan van hieruit voor jezelf een nieuwe weg. Dat is een goede keuze. Ze leidt je steeds beter tot volmaaktheid. Een geestelijke eredienst voor Hem, dat is het leven.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be